

Szeged, 1883. január 13.-Budapest, 1962. január 8.

Értelmiségi családban születet, apja szegedi ügyvéd volt. Középiskoláit a szegedi városi főgimnáziumban végezte, itt érettségizett 1901-ben. A budapesti Magyar Királyi József Műegyetemen szerzett mérnöki diplomát (1905). Először Győrben helyezkedett el a Rábaszabályozó Társulatnál (1909), majd az első világháború kitöréséig Horvátországban, a Bega folyó szabályozásánál dolgozott. Az első világháború alatt a szerb, az orosz, majd az olasz fronton szolgált tüzérként (1914-1918). Leszerelése után, 1920-tól a Folyammérnöki Hivatal főmérnökeként a szegedi rakpart helyreállítását irányította. 1925-ben műszaki tanácsossá nevezték ki, s még ez évben nyugdíjba vonult. A továbbiakban 47 kat. hold földjén és az általa bérelt 43 kat. holdon gazdálkodott, lótenyésztéssel és lónemesítéssel foglalkozott. 1934-1944 között a szegedi törvényhatósági bizottsága tagja.

A második világháború alatt belépett a Magyar Élet Pártjába, a kormánypártba, de Szeged felszabadítása után, 1944. november végén-december elején a Független Kisgazdapárthoz csatlakozott, s az alsótanyai (Ásotthalom) körzeti szervezet elnöke lett. 1944. december 16-án Szeged képviseletében az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjává választották, december 27-től az ideiglenes városi törvényhatósági bizottság tagja. 1945. szeptember 30-án beválasztották az FKGP szegedi szervezete vezetőségébe. 1946. februártól 1948. szeptember végéig a Szeged Vidéki Ármentesítő és Belvízszabályozó Társulat kormánybiztosa volt. A Belvárosi Kaszinó tagja.